

i Forbigaaende bemærke, at de Embedsmænd, der nærmest skulde kunne sættes i Klasse med Deputerede i det kgl. danske Cancelli, maatte vel nu være Departementschefer og ikke just Justitsministeren, samt at der ikke nu udfordres juridisk Examen for at blive Borgmester i Kjøbenhavn, hvilket vistnok vil være det ærede Thing meget vel bekendt, om ikke af Andet, saa deraf, at der blandt de nuværende Borgmestere i Kjøbenhavn findes flere, som ikke ere juridiske Candidater. Efter at den ærede Forslagsstiller saaledes havde leveret, hvad han kaldte noget Materiale, til denne Sags Behandling, gif han over til at fremhæve det aldeles Forkeerte i, at en Mand, der havde faaet et Stempel ved at have underkæstet sig juridisk Examen, derfor skulde anses for at være saa duelig og dygtig, at han ubetinget skulde foretrækkes for en Mand, der i Livets Skole havde erhvervet sig Dannelsen og Dygtighed, at en Candidat, som maaskee efterat han havde underkæstet sig Examen, ikke i lang Tid havde aabnet en Bog — saa lode hans Ord — ikke desto mindre skulde have ubetinget Krav paa at blive foretrukket for en dygtig, flittig og nidkær Mand, der ved mange Leiligheder i det virkelige Liv havde godgjort maaskee endog fortrinlig Duellighed. Sa dette kan tilvisse siges, og det lyder jo ogsaa meget smukt og træffende, men jeg kan forsikre den ærede Forslagsstiller om, at det i det virkelige Liv ingenlunde forholder sig saaledes, at en Mand, der har taget juridisk Examen, og som efter den Tid hverken har beskæftiget sig med sin Videnskab eller med praktiske Forretninger af den Art, som hører til de Embedsstillinger, hvori han kunde ønske at indtræde, udenvidere skulde blive befordret i et Embede; jeg troer, at de, der ere nærmere bekendte med Forholdene, ville give mig Ret i, at det, eftersom det har været ibetmindste i den senere Periode, stiller sig saaledes, at Ingen bliver befordret til et juridisk Embede, og mindst til et saadant, som fordrer særdeles Dygtighed, naar han ikke virkelig har beskæftiget sig, og det i ikke kort Tid, med Forretninger, der kunne give ham en praktisk Dannelsen. Den ærede Forslagsstiller sagde fremdeles, at han godt vidste, hvad det var, man fornemmelig vilde indvende imod hans

Forslag om at hæve de to omtalte Paragrapher; Indvendingen skulde være den, at man derved vilde aabne en vid Afgang for Vilkaarlighed, men, meente han, hellere end at opretholde Bestemmelser, der vilde give en Mand, som havde taget Examen, men forøvrigt havde glemt al sin Værd og ikke beskæftiget sig noget med de Ting, han vilde komme til at arbejde i, et Prærogativ til at blive foretrukket for en virkelig dygtig Mand — hellere end at opretholde saadanne Bestemmelser maatte man overlade Regjeringen frit paa dens Ansvar at sætte Folk ind i Embederne. Ogsaa dette lyder meget smukt, men man maa jo dog ikke overse, at om ogsaa den juridiske Examen opretholdes som den, der giver en vis Afkomst til at faae et Embede, saa bortfalder jo derved ingenlunde Ministeriets Ansvar med Hensyn til de Embedsbesættelser, der finde Sted. Nu er jo Sagen den, at Regjeringen ikke blot har et Ansvar med Hensyn til Embedsbesættelser, men ved Siden deraf er der visse Regler, som give en Garanti for, at Regjeringen ikke ganske kan følge sin personlige Tilbøjelighed og Vilkaarlighed ved Embedernes Besættelse.

Den ærede Forslagsstiller mener, at naar Examens Betydning som den, der giver fortrinnsvis Afgang til visse Embedsstillinger, forandres, saa vil man ogsaa kunne vente et mere frit videnskabeligt Studium ved Universitetet, eller som han udtrykte sig, naar Universitetet ophører med sit Examensmaskineri, saa vil den sande Videnskabelighed mere udvikle sig, og han søgte at forklare dette nærmere derhen, at saaledes som Forholdet nu er, maa den Studerende fremfor Alt see at blive færdig med sin Examen, der er ikke Tale om, at han kan forbyde sig i nogen enkelt Green af Vidensskaben, nei det kommer an paa at faae det hele Stof ind, ufordøjet som det vil blive. Jeg troer nu, at det ærede Medlem i denne Henseende ikke har ganske Ret; jeg veed ikke af, at Studiet ved Universitetet i nogen Videnskab drives paa den Maade, at det skulde være formeent den enkelte Studerende fortrinnsvis at beskæftige sig med en enkelt Green af Vidensskaben; det er saa langt fra, at han tvertimod har overmaade god Leilighed til at gjøre det,